

sidste ærede Taler ganske vist Ret i, at efter vor nugældende Lovgivning kan man ikke lade en Alimentant afsone, inden der er forsøgt Udpantning hos ham. Vi ere dog gaaede bort derfra i vor Lovgivning, i alle Bødesager udpantes man ikke mere efter Løben af 1866. Jeg ser ikke efter de Erfaringer, vi have, at der er nogen væsentlig Grund til over for Alimentanterne at bevare Fordringerne om Udpantning, man kan uden videre lade dem afsone, hvis Bidragene ikke blive betalte i rette Tid. Udpantning her er sikkert unødvendig, man kan godt straks skride til Afsoning.

Den sidste ærede Taler omtalte ogsaa Bestemmelsen om Efterlysningen af Barnefaderen. Jeg er ganske enig med ham i, at det i mangfoldige Tilfælde er en aldeles ørkesløs Handling. Der er fremført i det andet Ting et meget morsomt Eksempel paa en Barnemoder her i Kjøbenhavn, der kom op til Borgmesteren for tredje Afdeling og bad om Forskud paa sit Alimentationsbidrag. Man spurgte hende om, hvor Manden var. Det vidste hun ikke. Saa maatte han først efterlyses, og først naar det var sket, kunde hun faa Pengene. Saa blev hun heftig og sagde: Skal der nu gaa saa lang Tid hen? Han staar her nede i Porten, det kan lige saa godt gøres lige straks. Saaledes gaar det i mange Tilfælde. Saa megen Sympati, man end kan have for Kønnen i sin Helhed, ere mange af Barnemødrene ikke saa meget værd, at man skal anstrenge sig saa overordentlig meget for at hjælpe dem, de ere i mange Tilfælde i Ledtog med vedkommende Barnefader, og det hænder ikke saa sjældent, at de leve ganske gemytligt sammen af det Alimentationsbidrag, som det offentlige betaler.

Jeg er enig med den sidste ærede Taler i, at selv om Politiet har adskilligt om Ørene, er det virkelig i Sagens Interesse at gaa den her foreslaaede Vej og lade Politiet føre hele denne Sag. Politiet har allerede nu en saa væsentlig Del af dette Arbejde, at det i Sagens Interesse vil være bedre ogsaa at lade det faa dette Tillæg, selv om det er ret betydeligt; thi derved spares der meget Omsvøb og mange Skrivelser. Jeg tvivler dog om, at man i det andet Ting tilstrækkeligt har vurderet, hvilket forøget Arbejde det er for Politiet. Betænker man Mængden af Alimentations-sager, vil man kunne forstaa, at det er et everordentlig stort Apparat. Jeg har ikke set nogle statistiske Oplysninger, og de Bemærkninger, jeg her skal tillade mig at

fremkomme med, gøre ikke Fordring paa nogen som helst officiel Karakter. Der er dog her adskillige Momenter, som jeg synes, det kunde være rigtigt at drage frem. Efter de statistiske Oplysninger fødtes der, om jeg ikke husker fejl, i Aaret 1897 6,663 uægte Børn her i Landet. Regner man nu, at Barnefaderens Forsørgelsespligt ordinært gaar til det fjortende Aar, og man altsaa tager et Tidsrum af 14 Aar, bliver det med 6,600 uægte Børn om Aaret i alt over 90,000 uægte Børn. Der dør ganske vist nogle, men efter de statistiske Oplysninger er Dødelighedsprocenten indtil det femtende Aar kun 4 pCt., og det kan altsaa ikke tælle saa meget med. Det er dernæst ikke de samme Mødre, der komme med alle disse Børn, der kommer i Løbet af de 14 Aar dog en stor Mængde ny Mødre til. Jeg tror derfor, at man uden Overdrivelse kan sige, at der i Løbet af 14 Aar vil komme Krav fra Kvinder paa Alimentationsbidrag i et Antal af hen ved 80,000. For nu at regne rundeligt vil jeg sige, at det i Halvdelen af disse Tilfælde ikke kommer til Alimentationsresolution, man affinder sig ad anden Vej. Tilbage bliver da 40,000, og hvilket uhyre Apparat er det ikke med alle disse Resolutioner! Gaar der nogle fra ved det fjortende Aar, kommer der ny til, Antallet vil være det samme. Sætter man, for at regne med saa smaa Tal som muligt, Bidraget til 25 Kr. om Aaret, vil efter min Beregning disse Alimentations-sager foranledige en Omsætning af 1 Mill. Kr. om Aaret. — Nu siger man dernede i det andet Ting, og Forslagsstillerne begrunde dette Forslag dermed, at det er uoverkommeligt for Sogneraadene. Jeg tror ganske vist, at det er et forfærdeligt Arbejde, som Sogneraadene i mange Tilfælde have, og lad dem end have en Sekretær, han er dog næppe saa bevandret i den Slags Sager og i Pattilovgivningen som en Fuldmægtig paa et Byfogedkontor eller Herredskontor; Sogneraadssekretæren vil have forholdsvis mere Arbejde dermed end en saadan Mand, der er født og opdragen dertil. Hvorom alt er, saa maa dog ærede Medlemmer erindre, at hele dette store Materiale bliver, naar det behandles af Sogneraadene, fordelt paa 1,100 eller, hvis man tager Købstæderne med, paa 1,170, medens det nu bliver foreslaaet, at hele dette Arbejde skal lægges over paa Landets 135 Politimestre. At det altsaa bliver en enorm Forøgelse af Politimestrenes Arbejde, anser jeg for givet. Er dette Arbejde overvældende for de 1,170 Sogneraad og By-